

Küçük Gökkuşağı Kaplumbağa

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Gökkuşığı Kaplumbağa

Aysel Banu YAVUZAL

Nehrin suların yumuřak tařların zerinden usulca řarkı sylediđi sessiz bir kıvrımında, Tilly adında kk bir gkkuřađı kaplumbađa yařardı. Kabuđu kırmızı, turuncu, sarı, yeřil, mavi ve morun yumuřak izgileriyle boyanmıřtı, teni ise soluk nane yeřiliydi. Kırmızı bir meyve tokalı kk, rgl yaprak bir antası vardı. Tilly sakindi ve sabırlıydı, nehrin akıřını izlemeyi ok severdi.

Güneşli bir sabah, Tilly kıyıda parlak mavi bir çakıl taşı buldu. Ona uzanırken, suyun içinden parlak kahverengi bir su samuru şıp diye fırladı! Kürkü çikolata kahvesi rengindeydi, karnı krem rengiydi ve kehribar gözleri pırıl pırıl parlıyordu. Boynundaki bir ipe asılı minik mavi bir kristal kolye vardı ve kürkünün üzerinde küçük mavi ışık parıltıları titriyordu. 'Merhaba!' dedi cıvıldayarak. 'Ben Şıpşıp!'

Tilly yumuşak gülümsemesiyle gülümsedi. 'Ben Tilly,' dedi. 'Öğle yemeğimi benimle paylaşmak ister misin?' Yaprak çantasını açtı ve taze su teresi çıkardı. Şıpsıp'ın bıyıkları sevinçle titredi. 'Teşekkür ederim!' dedi. 'Çok nazıksın.' Sıcak taşların üzerinde yan yana oturdular, hem yiyip hem sohbet ettiler ve yeni bir arkadaşlık filizlenmeye başladı.

Şıpsıp'ın kehribar gözleri heyecanla kocaman açıldı. 'Bir sır biliyorum!' diye fısıldadı. 'Nehrin aşağısında gizli bir ada var, suların bir gülümseme gibi kıvrıldığı yerde. Harikalarla dolu ama bulmak kolay değil.' Tilly'nin kocaman kahverengi gözleri parladı. 'Gizli bir ada!' dedi. 'Hadi nehirde bir maceraya çıkalım!' Ve böylece yola koyuldular; Şıpsıp önden gidiyor, Tilly de arkasından istikrarlı bir şekilde kürek çekiyordu.

Nehir geniş ve hızlıydı. Şıpşıp öne fırladı, düzgün kuyruğu onu suyun içinde hızla yönlendiriyordu. Ama Tilly yavaşça kürek çekiyordu, kısa ve sağlam bacakları düzenli bir ritimle hareket ediyordu. 'Acele et!' diye seslendi Şıpşıp. 'Bu hızla asla oraya varamayız!' Tilly sadece gülümsedi. 'Yavaş ve emin,' dedi. 'Ben oraya varırım.' Şıpşıp iç çekti ve kuyruğunu bir kayaya vurarak bekledi.

Kısa süre sonra nehrin iki yola ayrıldığı bir yere geldiler. 'Hangi yol?' diye sordu Tilly. Şıpsıp bir yandan öbür yana koşturdu, bıyıkları titriyordu. 'Bu yol!' dedi, solu işaret ederek. Ama Tilly sağ kıyının yakınında yükselen küçük kabarcıkları fark etti. 'Bak,' dedi. 'Su orada kabarcıklar çıkarıyor. Belki adaya giden yol orasıdır.' Şıpsıp sırttı. 'İyi gözler, Tilly!'

Kabarcıklanan suyu takip ettiler. Kısa süre sonra nehir sığlaştı ve düzgün taşlar yüzeyin üzerine çıktı. Şıpşıp yüzmeye çalıştı ama karnını çarptı. 'Ah!' dedi. 'Benim için çok sığ.' Tilly dikkatlice taştan taşa adım attı, her birini sağlam bacaklarıyla sınadı. 'Beni takip et,' dedi. 'Güvenli yolu bulacağım.' Ve buldu da, yavaş adım adım.

Diğer tarafta nehir daha hızlı akıyordu. Şıpsıp'ın mavi kristal kolyesi parladı. 'Işıktan bir köprü yapabilirim!' dedi. Kuyruğunu kıvırdı ve mavi ışık parıltıları suyun üzerinde dans ederek parıldayan bir yol oluşturdu. Tilly hayretle gözlerini kırptı. 'Bu büyü!' dedi. 'Ama kaygan görünüyor. Birlikte geçelim.' Öyle de yaptılar, yan yana, birbirlerine tutunarak.

Sonunda gizli adayı gördüler. Söğüt ağaçlarıyla çevrili, nehirden yeşil bir mücevher gibi yükseliyordu. 'Buldular!' diye sevinçle bağırdı Şıpsıp, mutlulukla takla atarak. Tilly gülümsedi. 'Birlikte bulduk,' dedi. Kıyıya yüzdüler ve Tilly'nin gökkuşağı kabuğu güneş ışığını yakalayarak kumun üzerinde küçük bir gökkuşağı oluşturdu. 'Gökkuşağı gibi bir karşılama!' diye güldü Şıpsıp.

Ada harikalarla doluydu. Arılar gibi vızıldayan çiçekler ve yaprakları çanlar gibi çınlayan ağaçlar vardı. Şıpşıp bir hazineden diğerine koşuyor, heyecanla cıvıldıyordu. Tilly daha yavaş takip ediyor, küçük şeyleri fark ediyordu: minik bir deniz kabuğu, düzgün bir çakıl taşı, altın kanatlı bir böcek. 'Şuna bak!' dedi. 'Ne güzel, değil mi?' Şıpşıp durakladı. 'Bunu kaçırdım,' dedi.

Aniden gökyüzü karardı. Bir rüzgâr esti ve nehir yükseldi. 'Ah hayır!' diye bağırdı Şıpşıp. 'Su yükseliyor! Nasıl geri döneceğiz?' Etrafta koşturdu, bıyıkları titriyordu. Tilly sakin kaldı. 'Düşünelim,' dedi. 'Daha yüksek bir yer bulmalıyız.' Etrafına baktı ve uzun bir kaya gördü. 'Orada!' dedi. 'Yukarı tırman ve suyun çekilmesini bekle.'

Şıpsıp kayaya tırmandı ama Tilly çok yavaştı. Su etrafında dönüyordu. 'Tırmanamıyorum!' dedi. Şıpsıp'ın kehribar gözleri parladı. 'Bir fikrim var!' Kuyruğunu kıvırdı ve mavi kristal kolyesi her zamankinden daha parlak parladı. Işık parıltıları kayadan Tilly'ye doğru yumuşak bir kaydırak oluşturdu. 'Tutun!' diye seslendi. Tilly sıkıca tutundu ve ışık onu güvenli bir yere kaldırdı.

Kayada, güvende ve kuru bir şekilde birbirlerine sokuldular. 'Beni kurtardın,' dedi Tilly. 'Sen de beni sakın tuttun,' dedi Şıpşıp. 'İyi bir takımız.' Aşağıda dönen suyu izlediler ve Şıpşıp, 'Seninle olduğum için mutluyum, Tilly. Benim kaçırdığım şeyleri fark ediyorsun,' dedi. Tilly gülümsedi. 'Sen de hızlı ve zekisin. Birlikte her şeyi çözebiliriz.' Yağmur durdu ve güneş görüldü.

Su çekildi ve kıyıya geri tırmandılar. 'Adayı biraz daha keşfedelim,' dedi Şıpşıp. Çınlayan ağaçlar ve vızıldayan çiçekler arasında dolaştılar ve Tilly çantasına eklemek için güzel bir deniz kabuğu buldu. Şıpşıp parlak mavi bir taş buldu. 'Bu senin için,' dedi, 'maceramızı hatırlaman için.' Tilly onu çantasına koydu ve Şıpşıp'a bir su teresi sandviçi verdi.

Güneş batmaya başlarken, adanın kenarında oturup nehrin altın rengine dönüşünü izlediler. 'Gizli adayı bulduk,' dedi Tilly. 'Ama en güzel kısmı bir arkadaş bulmaktı.' Şıpsıp başını salladı. 'Ve farklı olmanın iyi olduğunu öğrendik,' dedi. 'Senin yavaş ve emin hallerin ile benim hızlı fikirlerim bizi harika bir takım yapıyor.' Ertesi gün tekrar buluşmaya söz verdiler.

Tilly yavaşça eve kürek çekti, kabuğu gün batımında parlıyordu. Şıpsıp yanında yüzüyordu, mavi kristal kolyesi pırıldıyordu. 'Yarın aynı saatte?' diye sordu. 'Orada olacağım,' dedi Tilly. El sallayarak vedalaştılar ve Tilly, Şıpsıp gibi bir arkadaşla her günün bir macera olacağını biliyordu. Ve haklıydı, çünkü takım çalışması ve arkadaşlık her şeyi daha güzel yapar.